

FRANCISZEK PRENTKI SP2BA (1910-1988)

Franciszek Prentki urodził się 5 lipca 1910 r. w Berlinie. Po zakończeniu I Wojny Światowej wraz z rodzicami wrócił do wyzwolonej Ojczyzny i zamieszkał w Fordonie. (od 1973 r. dzielnica Bydgoszczy) Od wczesnego dzieciństwa interesował się techniką. W 1925 r. ukończył szkołę ludową. Po ukończeniu 15 roku życia zgłosił się ochotniczo jako elew orkiestry wojskowej w 62 Pułku Piechoty Wielkopolskiej w Bydgoszczy. Uczył się gry na oboju, klarncie, fagocie, a później na saksofonie. Był pilnym uczniem i po trzech miesiącach był w pełni przygotowanym członkiem orkiestry. W 1928 roku dowódca sprezentował podopiecznym czterto lampowy odbiornik bateryjny. Młody Franciszek był opowiedziany za stan techniczny odbiornika i ładowanie akumulatora. W tym czasie nawiązał kontakt z Leonem Porzyńskim SP1CF, który mieszkał w Bydgoszczy przy ul. Królowej Jadwigi. W 1932 r. zaliczył egzamin z muzyki. Dwa lata później tj. w 1934 otrzymał stopień kaprała. Tam poznawał pierwsze tajniki wiedzy radiokomunikacyjnej. Nadajnik i odbiornik krótkofalowy budziły zainteresowania Franciszka. Widząc to SP1CF wprowadził go do nowo powstałego Klubu Krótkofalowców w Bydgoszczy. W klubie spotkał wielu ciekawych krótkofalowców. W swych wspomnieniach pisał: "Pamiętam doskonałego fachowca i niezwykle dobrego kolegę p. Anatola Jeglińskiego SP1CM, który chętnie stał się moim drugim mentorem"

Na zawsze w pamięci Franciszkowi utkwili inż. Maksymilian Stangenhans SP1FW. Mile wspomniani są też przez niego: Kazimierz Kwiatkowski SP1HK i inż. Stefan Głucz SP1AI. Mieszkając w koszarach nie mógł zajmować się krótkofalarstwem. Dopiero w 1935 r. otrzymał mieszkanie prywatne. Po czterech miesiącach oczekiwania w październiku tegoż roku otrzymał licencję ze znakiem SP1 MG. Niestety mieszkanie w centrum Bydgoszczy nie dało mu możliwości zainstalowania radiostacji.

Dopiero po przeprowadzce na peryferia miasta przy ul. Grunwaldzkiej 77 mógł pojawić się na pasmach KF. Zainstalował antenę „Zeppeline”, uruchomił nadajnik w układzie TP-TG (tuned plate, tuned grid) oraz odbiornik 1-V-1 na lampach AF7. Przeprowadzał się jeszcze dwa razy na ulicę Zeglarską 23 a w kwietniu 1939 r. na ulicę Kraszewskiego 7. Wtenczas mógł w pełni rozwinąć skrzydła. Rozwiesił ponownie antenę „Zeppeline” oraz kilka innych prostych anten.

Po wybuchu II Wojny Światowej uczestniczył w kampanii wrześniowej a następnie trafił do niewoli. Żona wraz z synami zostali ewakuowani transportem wojskowym w czasie którego zaginęła sprzęt radiowy i dokumentacja. Gdy został zwolniony z niewoli i wrócił do Bydgoszczy wykorzystał zdobytą wiedzę radiotechniczną i zdobył pracę w firmie „Das Radiohaqas Waldemar Stenie w Bydgoszczy. Po intensywnym uzupełnieniu wiedzy zarówno teoretycznej (Sklep dysponował dużą ilością książek z dziedziny budowy i naprawy radioodbiorników) jak i praktycznej zmienia zawód z muzyka na radiomechanika. W 1940 r. zostaje czeladnikiem. W 1943 roku zaciągnięty został pod przymusem do wojskowej służby niemieckiej. Zdobytą wiedza i dużo szczęścia było przyczyną skierowania Franciszka do służby radio naprawczej. Ładował akumulatory, naprawiał różnego rodzaju sprzęt radiowy, stroił nadajniki KF i UKF.

W 1944 roku przedostał się do Armii Polskiej stacjonującej we Włoszech został włączony do konserwacji i napraw sprzętu radiotechnicznego wojsk angielskich. Został mianowany dowódcą Czołówki Radionaprawczej II Kompanii Warsztatowej w stopniu sierżanta. Oddział ten wchodził w skład 3 Dywizji Strzelców Karpackich odpowiedzialnej za ochronę sprzętu radiotechnicznego. Po demobilizacji, Franciszek liczył na przewiezienie sprzętu radiotechnicznego do kraju. Niestety sprzęt radiowy został zmiażdżony dwoma czołgami. W czerwcu 1946 r. nastąpiła repatriacja poprzez Anglię, Szkocję do Polski.

Kolejny raz musiał szukać pracy. Zatrudniony został w warsztacie Pawła Michalskiego a następnie w warsztacie Napraw Radiotechnicznych Rozgłośni Polskiego Radia w Bydgoszczy, gdzie został kierownikiem.

W 1951 r. poprzez wstawiennictwo Franciszka Grabowskiego SP2BG został członkiem Radioklubu Ligi Przyjaciół Żołnierza w Bydgoszczy. W niedługim czasie otrzymał nową licencję ze znakiem wywoławczym SP2BA. Zbudował własnoręcznie kolejny nadajnik o mocy 5 W a następnie 20 W.

Przeprowadził kilkaset łączności. Studiował książki o tematyce radiotechnicznej wydań angielskich i amerykańskich później też polskich. Zdał przed komisją Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy egzamin na mistrza-radiomechanika co pomogło mu ugruntować pozycję zawodową w Polskim Radio. Jego szefostwo dostrzegło jego wiedzę z zakresu radiotechniki, elektroakustyki i teorii muzyki. (W okresie międzywojennym Franciszek ukończył kurs w Bydgoskim Konserwatorium Muzycznym oraz roczny kurs kapelmistrzów orkiestr wojskowych.)

Powierzono mu funkcję realizatora muzycznego przy orkiestrze w PR pod kierunkiem Arnolda Rezlera. Przez wiele lat był redaktorem muzycznym PR. Od 1955 do 1963 był chórmistrzem chóru "Halka". Kilka lat prowadził chór „Orfeusz” w Śliwicach w powiecie tucholskim. Każdą wolną chwilę wykorzystywał na budowę i ulepszanie swego sprzętu krótkofalarskiego. Specjalizował się w nawijaniu transformatorów. W 1979 r. wstąpił do SP OTC.

Był aktywny na pasmach KF. Pracował dx-owo ale prawie wyłącznie na CW. Niestety 13 grudzień 1981 był dla SP2BA podobnie jak dla tysięcy polskich krótkofalowców polskich był, w dniu którym nastąpiła długa przerwa w pracy na pasmach. Po zwrocie licencji nie podjął działalności krótkofalarskiej ze względu na zamianę mieszkania na małe w 11 piętrowym wieżowcu i stałemu pogarszaniu się stanu zdrowia. Zrezygnował z działalności społecznej. Na emeryturę przeszedł w 1975 roku. Należy zaznaczyć, że przez swoje lata działalności organizacyjno - społecznej był:

Był przewodniczącym Oddziałowej Komisji Eterowej w Bydgoszczy, członkiem Komisji Egzaminacyjnej, przewodniczącym Oddziałowej Komisji Rewizyjnej, oraz członkiem ZOW PZK w Bydgoszczy. Należał do SPDXC

Odnaczony został Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Medalem za Zasługi dla Obronności Kraju, Odznaką Honorową PZK (nr 105 z dnia 23.02.1980 r.) Medalem Zasłużonego Działacza Kultury, Za zasługi dla Miasta Bydgoszczy, innymi.

Zmarł 8 maja 1988 r. i spoczywa na cmentarzu parafialnym Matki Boskiej Nieustającej Pomocy przy ul. Juliusza Kossaka w Bydgoszczy.

TNX SP3CSD, SP2DDX

SP3CUG, SP2IW, SP8TK